

1224.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 sierpnia 1950 r.

w sprawie określenia równoważników zamiennych żyta w innych ziemiopłodach i warunków uiszczenia tymi równoważnikami podatku gruntowego w ziemiopłodach za 1950 rok oraz kategorii podatników i warunków, pod jakimi uiszczyć mogą w gotówce równowartość podatku gruntowego w ziemiopłodach.

Na podstawie § 6 lit. a) i b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Władze podatkowe mogą nałożyć na gospodarstwa rolne, obowiązane do uiszczenia części podatku gruntowego płatnego w życie za rok 1950, obowiązek dostawy pszenicy, jęczmienia i owsa zamiast żyta.

2. Dostarczone w zamian za żyto inne ziemiopłody (ust. 1) przymuje się w cenie płaconej producentowi w 1950/51 roku gospodarczym w punktach skupu za każdy rodzaj zboża każdego standartu.

§ 2. Ilość kwintali żyta, odpowiadająca wartości innych dostarczonych ziemiopłodów w zamian za żyto (§ 1 ust. 1), ustala się dzieląc wartość tych ziemiopłodów (§ 1 ust. 2) przez 2.000 zł, stanowiących równowartość 1 kwintala żyta przyjętą przy wymiarze podatku gruntowego.

§ 3. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych określają dla poszczególnych powiatów plan dostaw ziemiopłodów (§ 1 ust. 1) na podstawie planu, ustalonego uchwałą Prezydium Rządu z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie organizacji skupu ziemiopłodów ze zbiorów w roku 1950 (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1115).

2. Prezydya powiatowych rad narodowych ustalają dla poszczególnych gmin w ramach planu dostaw, wspomnianego w ust. 1 ilości i rodzaje ziemiopłodów, jakie mają być dostarczone zamiast żyta.

3. Władze podatkowe przy udziale gminnych społecznych komitetów współdziałania (obywatelskich komisji podatkowych) w ramach określonych przez prezydya powiatowych rad narodowych (ust. 2) ilości i rodzajów ziemiopłodów ustalają dla każdego z podatników ilości i rodzaje ziemiopłodów w zależności od prowadzonych w ich gospodarstwach upraw, wyników zbioru i podstawy opodatkowania.

§ 4. 1. Prawo uiszczenia w gotówce równowartości całej drugiej raty podatku gruntowego płatnego w ziemiopłodach przysługuje:

1) gospodarstwom rolnym, użytkowanym przez władze, urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa, będące pod zarządem państwowym oraz zakłady szkolne — podległe:

a) Ministerstwu Obrony Narodowej, odnośnie do gruntów, z których plony przeznaczone są wyłącznie na cele zaopatrzenia jednostek wojskowych,

b) Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego,

c) Ministerstwu: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego odnośnie do gospodarstw rolnych przyfabrycznych o obszarze nie przekraczającym 50 ha, a ponadto odnośnie do terenów rolnych, przydzielonych na podstawie art. 15 dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przegrodzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13), art. 7 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego Miasa

sta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) oraz art. 81 prawa górniczego z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654 oraz z 1947 r. Nr 24, poz. 93),

d) Ministerstwu Komunikacji, odnośnie do gruntów:

aa) pozostających pod zarządem Dyrekcji Dróg Wodnych lub stanowiących działki przydrożne przy drogach publicznych użytkowane przez dozorców drogowych i mostowych oraz droźników,

bb) przyległych do torowisk lub znajdujących się przy stacjach kolejowych, albo przy innych urządzeniach kolejowych, a użytkowanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe” lub jego pracowników,

e) Ministerstwu: Oświaty, Szkół Wyższych i Nauki oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, odnośnie do gruntów, użytkowanych przez szkoły rolnicze oraz gruntów użytkowanych przez instytucje naukowe lub zakłady doświadczalne należące do instytucji publiczno-prawnych, jeżeli grunty te są użytkowane wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

f) Ministerstwu Zdrowia, odnośnie do gospodarstw pozostających w administracji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Uzdrawiska”;

2) resztówkom, użytkowanym przez spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej na zasadzie dekretu z dnia 12 czerwca 1945 r. o przeniesieniu własności resztek majątków rozparcelowanych na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 162);

3) gospodarstwom rolnym, należącym do Skarbu Państwa, położonym w obrębie miast, a oddanym drobnym dzierżawcom do uprawy działkowej za czynszem płatnym wyłącznie w gotówce;

4) gospodarstwom rolnym na obszarze b. Ziemi Odzyskanych i b. Wolnego M. Gdańska, należącym do osadników, którzy objęli gospodarstwa rolne po dniu 1 stycznia 1949 r. bądź przed dniem 1 stycznia 1949 r., jeżeli nie posiadali w 1949 r. własnej siły pociągowej;

5) gospodarstwom rolnym, nie wymienionym w pkt 1) — 4), a prowadzającym na obszarze przekraczającym 50% ogólnej powierzchni gruntów danego gospodarstwa rolnego wyłącznie działki specjalne, określone w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 250);

6) gospodarstwom rolnym, nie wymienionym w pkt 1) — 5), a położonym na obszarze powiatów: ełckiego, augustowskiego i suwalskiego — województwa białostockiego; bystrzyckiego, bolesławieckiego, jeleniogórskiego, kamiennogórskiego, kłodzkiego, lubańskiego, łwóweckiego, wałbrzyskiego i zgorzeleckiego — województwa wrocławskiego; bielskiego, cieszyńskiego i zawierciańskiego — województwa katowickiego; kluczborskiego — województwa opolskiego; białskiego, limanowskiego, myślenickiego, nowosądeckiego, nowotarskiego, wadowickiego i żywieckiego — województwa krakowskiego oraz gorlickiego, brzozowskiego, jasielskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, sanockiego i leskiego — województwa rzeszowskiego, którym prezydya gminnych (miejskich) rad narodowych ze względu na ich stan gospodarczy zezwolą na uiszczenie podatku gruntowego w gotówce zamiast w ziemiopłodach.

2. Prawo uiszczenia w gotówce równowartości połowy drugiej raty podatku gruntowego, płatnego w ziemiopłodach, przysługuje gospodarstwom rolnym, należącym do:

a) zrzeszeń uprawy ziemi,

b) rolniczych spółdzielni wytwórczych,

c) rolniczych zespołów spółdzielczych.

§ 5. Podatnicy, opłacający podatek gruntowy od gospodarstw rolnych, wymienionych w § 4 uiszczają w gotówce podatek gruntowy płatny w ziemiopłodach po cenie 2.000 zł za jeden kwintal żyta, ustalonej w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie obowiązku uiszczenia przez niektóre kategorie gospodarstw rolnych podatku gruntowego w ziemiopłodach (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 254).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski